

ST. STANISLAUS KOSTKA CHURCH
PARAFIA ŚW. STANISŁAWA KOSTKI
1923-2018

SCHEDULE OF MASSES
MSZE ŚWIĘTE

Weekdays: Tuesday to Saturday

9:00 AM - English

Saturday: 6:00 PM - Polish

Sunday: 8:30 AM - Polish

10:00 AM - English

11:30 AM - Polish

(Msza św. dla dzieci)

1:00 PM - Polish

Holiday Schedule - Święta:

9:00 AM - English

7:00 PM - Polish

First Friday - Pierwszy Piątek Miesiąca:

Confessions- Spowiedź: 6:00 PM

Mass - Msza Św.: 7:00 PM – Polish

Confessions – Spowiedź:

15 minutes before each mass

15 minut przed Mszą.

Sacrament of Baptisms - Chrzest Św.:

First Sunday of every month 1:00 PM;

Pierwsza niedziela miesiąca 1:00 PM.

Weddings – Śluby:

By appointment 6 months before;

Zgłoszenie 6 miesięcy przed ślubem.

RECTORY - PLEBANIA

109 York Avenue,

Staten Island, New York 10301

Tel: 718-447-3937

Fax: 718-815-5733

jpwozny61@aol.com

www.stanislawkostkasi.org

Pastor - Proboszcz

Rev. Canon Jacek Piotr Woźny

Deacon - Diakon

Vincent D'Silva

Eucharistic Minister's - Nadzwyczajni Szafarze

Mariusz Tutka

Jacek Wadolowski

Music Director - Organistka:

Alicja Kenig- Stola

tel:718-689-4720

Chór parafialny: Środa - 8:00 P.M.

Polish School - Polska Szkoła:

Saturday - 9:00 A.M. - 1:00 P.M.

Principal - Dyrektor - Dorota Zaniewska

tel: 347-302-1595

www.psstateniland.w.interia.pl

Office Hours - Kancelaria Parafialna:

Monday: closed - nieczynne

Tuesday: 9:00 AM - 3:00 PM

Wednesday: 9:00 AM - 3:00 PM

Thursday: 1:00 PM - 6:00 PM

Friday: 9:00 AM - 3:00 PM

Saturday: closed - nieczynne

Secretary - Sekretarka: Monika Tutka

Bible Classes - Spotkania biblijne:

First Friday - Pierwszy Piątek Miesiąca
8:00 P.M.

Zespół dziecięcy „Lajkonik”

Wednesday - 5:00 P.M. - 6:00 P.M.

Chór dla dzieci: Wednesday - 5:00 P.M.

Drużyna zuchowa KROKUSY:

Saturday 1:00 P.M.

Ordinary Time

FEBRUARY 11, 2018
6TH SUNDAY IN ORDINARY TIME
SZÓSTA NIEDZIELA ZWYKŁA

SATURDAY / SOBOTA

6:00 P.M. Ś.P. Krystyna Soltysiuk od syna z rodziną.

SUNDAY / NIEDZIELA

8:30 A.M. Ś.P. Marian Wróblewski (1 rocznica śmierci).

10:00 A.M. L.M. Lillian & Steve Yambor from Family.

11:30 A.M. Ś.P. Józef Czerniawski (1 rocznica śmierci) od syna z rodziną.

1:00 P.M. Ś.P. Mieczysław i Józef Polak.

TUESDAY / WTOREK

9:00 A.M.

ASH WEDNESDAY / ŚRODA POPIELCOWA

9:00 A.M.

7:00 P.M. Ś.P. Leokadia Biczynska (9 rocznica śmierci) od córki z rodziną.

THURSDAY / CZWARTEK

9:00 A.M.

FRIDAY / PIĄTEK

9:00 A.M. L.M. Joseph N. & Frances Piciocco.

7:00 P.M.

DROGA KRZYŻOWA

SATURDAY / SOBOTA

9:00 A.M.

FEBRUARY 18, 2018
1ST SUNDAY OF LENT
PIRWSZA NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU

SATURDAY / SOBOTA

6:00 P.M. Ś.P. Genowefa i Józef Kolano od syna z rodziną.

SUNDAY / NIEDZIELA

8:30 A.M. Marianna, Aleksander i Bronisław Popiołek.

10:00 A.M. For Parishioner's.

11:30 A.M. O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Eugeni Antosiewicz w 85 rocznicę urodzin.

1:00 P.M. Ś.P. Andrzej Szambelan.

GORZKIE ŻALE

PARISH NEWS

6TH SUNDAY IN ORDINARY TIME
FEBRUARY 11, 2018

*Whether you eat or drink, or whatever you do,
do everything for the glory of God.
- 1 Corinthians 10:31*

TODAY'S READINGS

First Reading -- The leper will dwell apart, making an abode outside the camp (Leviticus 13:1-2, 44-46).

Psalm -- I turn to you, Lord, in time of trouble, and you fill me with the joy of salvation (Psalm 32).

Second Reading -- Do everything for the glory of God (1 Corinthians 10:31 -- 11:1).

Gospel -- The leprosy left him immediately, and he was made clean (Mark 1:40-45).

LIVING GOD'S WORD

Jesus, you came to bring us into deeper communion with the Father and one another. Give us the courage to reach out, as you did, to those in need of our compassion and help. Let us not be afraid of the opinions of others when we see that good can be done. Amen.

GIVE GOD THE GLORY

A curious feature of the first half of Mark's Gospel is the pattern of Jesus working a miracle, then telling the recipient of the miracle to keep still about it. Many theories have been offered: Mark is setting the stage for the great "secret" revealed when Peter will proclaim Jesus the Messiah at Caesarea Philippi; more skeptical commentators offer that Jesus, fully aware of human nature, knew that the way to spread the news was to tell people to keep it secret. The insight into this secret-keeping that serves us well, however, is that Jesus was initiating his public ministry according to the pattern that Paul describes. He was doing it for the glory of God--not for his own benefit, but for that of all. Paul would later write in Philippians that Jesus "humbled" himself to become like us. And we see this humility at work in today's healing of the leper. Jesus is trying to reveal the presence of God's reign among the people, not so that he himself might receive the glory, but so that God would

be glorified through him. Imitating this pattern, which Paul encourages the Jewish and Greek Christian factions in Corinth to do, still serves us well today.

REFLECTING ON GOD'S WORD

These first days of Jesus' ministry present him preaching, teaching, and healing to bring people to know that God is near. His message and his deeds bring people back to full life in the community. By casting out demons and curing the sick he restores to full humanity those suffering from possession and illness. Today we find Jesus confronting a condition that must have been even more excruciating—leprosy.

To be a leper was to be cut off from others in all ways. You were cast out of the community, isolated, doomed to live in deserted places, no longer part of the human family, unable to participate in any social events, and considered unfit to worship God. It was assumed that if you had leprosy, you had sinned in some way. Your life was summed up in the words the Law of Moses told you to cry out whenever anyone came near, "Unclean, unclean!"

For Jesus to touch a leper meant that in the eyes of others he also became unclean and unfit to associate and worship with others. Even so, when a leper asked for healing, Jesus was unequivocal in his reply: "I do will it. Be made clean" (Mark 1:41). It is easy to hear in his response the authority of the Son of God, set on giving glory to his Father. Yet Jesus, ever respectful of the law, sent the man to the priest, as commanded in the book of Leviticus. In Jesus, pity took precedence over the law, but did not abolish it.

TREASURES FROM OUR TRADITION

Today's Gospel centers on the plight of a leper and Jesus' response of healing. In Hawaii, the bacterium that causes leprosy probably entered from China in the mid-1800s, and the native islanders were susceptible to the dreaded disease. In 1866, the government literally dumped the sufferers on a remote and virtually inaccessible island peninsula with towering cliffs. Thrown off ships into the sea, the sick people were told to swim

for the beach and head for caves, and for seven years the only supplies were similarly cast into the sea to drift ashore. It was then, 1873, that a thirty-three-year-old Belgian priest, Damien de Veuster, went voluntarily to Kalaupapa. Before long, he cajoled the government into funding his mission and its hospital, built a village with proper homes and sanitation, and recruited Mother Marianne Cope to bring sisters from Syracuse, New York, to nurse the sick. Damien, who eventually died of leprosy, has been canonized, and Mother Marianne as well.

Although leprosy has been curable since the 1940s, today a few patients remain in their lifelong home, now a national historic site. The peninsula is still utterly isolated from the outside world, and the speed limit for the few cars there is 5 mph since there's nowhere to go! The hospital is still well-staffed and equipped, but access is regulated and visitors must take an official tour, often involving a descent down the cliffs by "Molakai mule." There are few places on earth that evoke the healing power of Jesus, or our call to follow the Healer, more than Damien's beloved island mission.

ASH WEDNESDAY

At the beginning of Lent, on Ash Wednesday, ashes are blessed during Mass, after the homily. The blessed ashes are then "imposed" on the faithful as a sign of conversion, penance, fasting and human mortality. The ashes are blessed at least during the first Mass of the day, but they may also be imposed during all the Masses of the day, after the homily, and even outside the time of Mass to meet the needs of the faithful. Priests or deacons normally impart this sacramental, but instituted acolytes, other extraordinary ministers or designated lay people may be delegated to impart ashes, if the bishop judges that this is necessary. The ashes are made from the palms used at the previous Passion Sunday ceremonies.

The time has now come in the Church year for the solemn observance of the great central act of history, the redemption of the human race by our Lord and Savior Jesus Christ. In the Roman Rite, the beginning of the forty days of penance is marked with the austere

symbol of ashes which is used in today's liturgy. The use of ashes is a survival from an ancient rite according to which converted sinners submitted themselves to canonical penance. The Alleluia and the Gloria are suppressed until Easter.

Abstinence from eating meat is to be observed on all Fridays during Lent. This applies to all persons 14 and older. The law of fasting on Ash Wednesday and Good Friday applies to all Catholics from age 18 through age 59.

Remember Our Sick

Dear Jesus, Divine Physician and Healer of the sick, we turn to you in this time of illness. O dearest comforter of the troubled, alleviate our worry and sorrow with your gentle love, and grant us the grace and strength to accept this burden. Dear God, we place our worries in your hands. We place our sick under your care and humbly ask that you restore your servant to health again. Above all, grant us the grace to acknowledge your will and know that whatever you do, you do for the love of us. Amen.

Gloria Padula, Helen Pulaski, Barbara Bielawski, Robert Kozłowski, Katarzyna Wysoczański, Cecylia Bednarczyk, Joseph Wojtowicz, Joan Coogan.

WIADOMOŚCI PARAFIALNE SZÓSTA NIEDZIELA ZWYKŁA 11 LUTY 2018

Cytat dnia:

***Wielki prorok powstał między nami
i Bóg nawiedził lud swój. (Por. Łk 7, 16)***

Czytania:

Pierwsze czytanie: Kpł 13, 1-2. 45-46

Psalm: Ps 32 (31), 1b-2. 5 i 11 (R.: por. 7)

Drugie czytanie: 1 Kor 10, 31 – 11, 1

Ewangelia: Mk 1, 40-45

Przychodzimy do ołtarza, na którym codziennie ponawia się ofiara Chrystusa. Dziś przyszliśmy, by uświadomić sobie wymagającą wolność człowieka. „Przed ludźmi życie i śmierć, co się podoba, to będzie ci dane”. Bóg obdarzył nas wolnością. Otrzymaliśmy wolną wolę, możliwość wyboru dobra lub zła, życia bądź śmierci. Nasza obecność na tym świętym zgromadzeniu jest znakiem, że wybieramy życie. Słowo Boże i Eucharystia daje nam nowe życie, zapoczątkowuje chwałę, której „ani oko nie widziało, ani ucho nie słyszało”. Przyjmijmy pokarm Chrystusowego Ciała. I pomyślmy: „jak wielkie

rzeczy przygotował Bóg tym, którzy Go miłują”

Jako chrześcijanie, katolicy, w każdą niedzielę trochę czasu poświęcamy Bogu. Chcemy się z Nim spotkać, by usłyszeć słowo do nas skierowane i by skorzystać z Uczty dla nas przygotowanej. Dziś Światowy Dzień Chorego i w wielu kościołach odbywają się specjalne spotkania dla chorych. Kościół chce przyciągnąć tych, co cierpią zarówno na ciele, jak i na duszy.

Tymczasem przed chwilą słyszeliśmy twarde słowa z Księgi Kapłańskiej:

Będzie mieszkał w odosobnieniu. Jego mieszkanie będzie poza obozem.

Dlaczego tak? Bo ówczesni ludzie wiedzieli, że trąd jest chorobą zakaźną. A ponieważ nie znali lekarstwa, jedynym ratunkiem dla zdrowych było odosobnienie chorego. To nie było bezduszne skazanie chorego, ale raczej ratowanie zdrowych. To samo czyniono przez setki lat, a gdy już nauczono się żeglować po dalekich morzach i oceanach, bywały wyspy odosobnienia – właśnie dla trędowatych.

Pewnie można, a może nawet koniecznym by było mówić o potrzebie odosobnienia, oddzielenia od społeczności tych, co źle na nią wpływają. Może trzeba by odesłać w bezludne strony tych, co tak reformowali nam kiedyś szkolnictwo, że wkrótce dzieci i młodzież nie będą znać własnej historii. Bo w przeciwnym razie – zapanuje nam trąd niepamięci! Może trzeba by odesłać w jakieś bezludne strony tych, co zamiast dbać o dobro wspólne, zarażają innych prywatą i wyniosłością. Bo w przeciwnym razie - zapanuje nam trąd egoizmu bądź służalczości. Może trzeba by odesłać w jakieś chłodniejsze a odludne strony tych, co Ojczyznę mają za nic bądź za „postaw czerwonego sukna”, bo sąsiedzi im bliżsi. Bo w przeciwnym razie – zapanuje nam trąd kosmopolityzmu.

Wróćmy do naszego trędowatego.

Całe wieki upłynęły, zanim wynaleziono lekarstwo na tę straszną chorobę. Tylko Jezus miał zawsze moc, by tak od razu, jednym słowem uzdrowić trędowatego. Można powiedzieć – musiały tylko zaistnieć dwa warunki. Najpierw potrzebna była wiara, że Jezus może uzdrowić. I konieczna była odwaga ze strony trędowatego. Trędowaty miał w sobie i jedno i drugie! Musiał narazić się wielu, by znaleźć się w pobliżu Jezusa. Wiedział jednak, że to ostatnia jego nadzieja, ostatnia deska

ratunku. Jak tonący brzytwy się chwyta, tak on uchwycił się myśli – muszę stanąć przed tym nauczycielem, jeśli mam być zdrowy. Musiał pokonać strach, co to będzie, jak mnie odrzuci? Musiał pokonać wstyd, bo trudno sobie wyobrazić, by pięknie wyglądał, a musiał pokazać się ludziom. Wszystko to stawało się nieważne wobec nadziei odzyskania zdrowia. Wszystko to stawało się nieważne wobec nadziei powrotu do normalnego życia. Swoistym trądem jest grzech. On też jest zaraźliwy. On też potrafi rozszerzać się i to konsekwentnie, niestety! Obserwujemy taki postępek niemal geometryczny zła.

Kiedyś, w początkach Kościoła, publicznych grzeszników piętnowano dość zdecydowanie. Nie mieli wstępu na Mszę św. poza liturgię słowa. Stali gdzieś w tyle, w kącie jako ci, co są poważnie „chorzy” na duszy. Dziś byłoby to niemożliwe, bo tak bardzo posunęliśmy się w tolerancji, a jednocześnie tak bardzo spowszedniał nam grzech. Wydaje nam się, że jakiegokolwiek piętnowanie grzechu nic nie daje, co najwyżej grzesznik się obrazi i odejdzie. Czy na pewno słuszne jest nasze podejście? Jeszcze nie tak dawno samobójców chowano bez księdza i w niepoświęconej ziemi, gdzieś pod płotem cmentarza. I pewnie niejeden się zastanowił – widocznie targnięcie się na swoje życie jest czymś ważnym i wielkim skoro tak poważnie traktuje to Kościół. Wydaje się, że mniej było tych samobójstw niż dziś. Teraz może się okazać, że samobójstwo stanie się niemal czynem chwalebny, niemal zalecanym przez co bardziej „otwartych duchownych”.

Z niepokojem obserwowaliśmy to jesienią ubiegłego roku. Podobnie niczym trąd rozszerza się dziś grzech rozwodów, rozpadu małżeństw. Kiedyś taki człowiek był napiętnowany i musiał się liczyć z pewnego rodzaju izolacją towarzyską. Ot, był trochę jak trędowaty, nie powinien się zbliżać do zdrowych, by nie zarazić swoim sposobem myślenia i życia. Dziś nie ma problemu i chodzą między nami ludzie, którzy zbyt lekko potraktowali małżeństwo. Czasem zawierali je lekkomyślnie i bez przygotowania, a czasem rozwodzili się pochopnie, bez próby naprawy. Czasem wydaje się, że niektórzy chcą niejako zemścić się za swoją porażkę i szukają ofiar wśród tych, co szczęśliwie dotąd żyli w małżeństwie i rodzinie. A tu powinna być od razu reakcja: od małżonków wara! Podobnie wara od tych, co są wolni i mogą szukać podobnych sobie, zakładając potem katolicką rodzinę. Ileż później pretensji do Kościoła, że nie chce dopuścić do pełnego uczestnictwa w sakramentalnym życiu. Zapewne wielu duszpasterzy ma za sobą takie rozmowy w trakcie wizyty duszpasterskiej. I jak wielu czeka na jakąś furtkę, że Kościół uchyli ...

Każdy z nas jest w takim duchowym sensie trędowaty, bo jest grzesznikiem. Jawi się nam pytanie, czy postępujemy podobnie jak ten z dzisiejszej ewangelii? Czy u nas też wszystko to staje się nieważne wobec nadziei odzyskania zdrowia duchowego? Czy u nas też wszystko to staje się nieważne wobec wiary w Jezusową

moc przebaczenia?

Niestety, chyba nie zawsze.

Ileż mamy problemów z podejściem do Jezusa przebaczącego. Ileż to myśli się kłębi w naszej głowie, gdy mamy podejść do konfesjonalu. Jak czasem chcemy pokazać się z lepszej strony, nie zawsze chcemy pokazać te najbardziej chore miejsca.

Dlaczego się boisz?

Patrz! Na trędowatego też patrzyli, a on upadł przed Jezusem. To była w sumie niewielka cena za uzdrowienie!

Dlaczego się boisz?

Że cię znają? Jego też znali, ale tym bardziej potem mógł się pokazać, bo widzieli, jakim się stal!

Dlaczego się boisz?

Czy nie lepiej uwierzyć w to, cośmy śpiewali między czytaniem: Szczęśliwy człowiek, któremu odpuszczona została nieprawość, a jego grzech zapomniany. ... Rzekłem: «Wyznaję mą nieprawość Panu», a Ty darowałeś niegodziwość mego grzechu.

Zazdroszczę trochę św. Pawłowi. On miał świadomość swego wybrania, a jednocześnie świadomość wierności Jezusowi. Dlatego mógł napisać: Bądźcie naśladowcami moimi, tak jak ja jestem naśladowcą Chrystusa.

Któż z nas mógłby tak w pełni powtórzyć to zdanie wobec swoich braci w wierze? Chyba każdy by się zawahał – czy nie znajdą od razu śladu mojego własnego trądu i nie odtrącą.

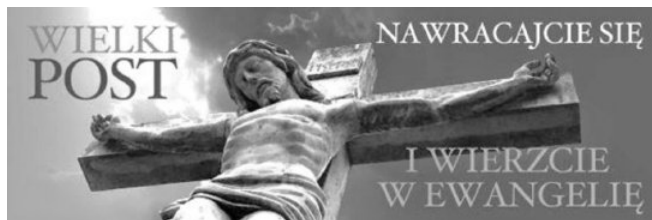
Jeden jest, który na pewno nie odtrąci, gdy zawołasz jak ten trędowaty:

Panie jeśli chcesz możesz mnie oczyścić!

Posłuchaj, co On mówi...

Popatrz, co On czyni...

Byś po wyjściu stąd mógł wiele opowiedzieć innym o Tym, którego spotkałeś.

Wielki Post - czas duchowego przygotowania do świąt wielkanocnych

W Środę Popielcową, rozpoczyna się w Kościele czterdziestodniowy czas Wielkiego Postu. Głównie przesłanie tego okresu koncentruje się na duchowym przygotowaniu chrześcijan do godnego przeżywania świąt Zmartwychwstania Pańskiego, największych świąt chrześcijaństwa związanych z wydarzeniami męki śmierci i zmartwychwstania (Paschy) Chrystusa; wydarzeniami, które stanowią fundament Kościoła i naszej wiary. Ponieważ są to najważniejsze święta (zwane też paschalnymi), dlatego domagają się specjalnego przygotowania, by móc je należycie przeżyć; stąd też ich nazwa: Wielkiego Postu, a nie jakiegoś tam zwykłego postu.

Historycznie biorąc

Historycznie rzecz biorąc, okres ten kształtował się powoli, przyjmując różne formy, by wreszcie osiągnąć znane nam dziś oblicze. W pierwszych wiekach Wielki Post obejmował tylko Wielki Piątek i Wielką Sobotę. W III w. poszczono już cały tydzień, zaś na początku IV w., na pamiątkę czterdziestodniowego postu Jezusa na pustyni oraz czterdziestu lat wędrowania Izraelitów po ucieczce z Egiptu, został on przedłużony do czterdziestu dni. W VII w. za początek postu przyjęto szóstą niedzielę przed Wielkanocą. Ponieważ niedziele były wyłączone z postu, aby zachować 40 dni pokutnych, ich początek przypadł na środę; stąd Środa Popielcowa. Od 1570 roku był to już zwyczaj powszechnie obowiązujący w Kościele. W tym dniu na znak pokuty posypywano głowy popiołem przypominając sobie o prawdziwej wartości życia przy Bogu. Po Soborze Watykańskim II (1962-1965) ujednolicono różnie funkcjonujące nazwy niedziel Wielkiego Postu, tak że dziś nazywają się one: pierwsza, druga, trzecia, czwarta, piąta Wielkiego Postu, szósta natomiast nazywa się Niedzielą Palmową, czyli niedzielą Męki Pańskiej. Okres Wielkiego Postu trwa do liturgii Wielkiego Czwartku, która z kolei rozpoczyna właściwe jedno wielkie Święto Paschalne celebrowane w ramach trzech dni, tzw. Triduum Paschalne.

Liturgicznie biorąc

W ciągu całego okresu, idąc śladem biblijnej zachęty: poszczenia, modlitwy i jałmużny, przyjmowano różne praktyki pokutne, aby uwydatnić wagę tego okresu i należycie przygotować się do właściwych świąt. W związku z tym cała zewnętrzna oprawa liturgiczna przyjęła również odpowiednią formę: przez cały czas Wielkiego Postu na przykład nie śpiewa się Alleluja; w jego miejsce wykonuje się inny śpiew przed Ewangelią. Poleca się również używania szat liturgicznych koloru fioletowego.

W obecnych czasach, korzystając z bogactwa historycznego rozwoju tego okresu oraz śledząc biblijno-liturgiczne wskazówki Kościoła, mamy pełniejszy obraz tego, co ten czas rzeczywiście oznacza i jak się w nim najlepiej przygotować na święta wielkanocne. Jest to przede wszystkim okres duchowego przygotowania wnętrza (w języku biblijnym: serca) człowieka, któremu towarzyszą zewnętrznie przejawy i pewne gesty.

Duchowość Wielkiego Postu

Chodzi tu o to, co Kościół nazywa metanoją, czyli o trwalsze przyłgnięcie do Boga, o nawrócenie serca człowieka ku Niemu oraz pojednanie z bliźnimi, wyrażone w:

- większej wstrzemięzliwości w jedzeniu i picciu,
- większym zasluchaniu się w Słowie Bożym, w czym mają pomóc również organizowane rekolekcje parafialne,
- unikaniu zbytecznego rozproszenia w postaci hucznych zabaw,
- większym skupieniu się na modlitwie, zarówno tej prywatnej jak i wspólnotowej,

-wykazaniu większej wrażliwości na potrzeby innych,

-korzystaniu z sakramentu pokuty i pojednania,

-uczestnictwie w różnych ćwiczeniach wielkopostnych, na przykład w nabożeństwach wielkopostnych (gorzkie żale, droga krzyżowa), lub podejmowaniu pewnych szczególnych postanowień mających wykazać bezinteresowność, szlachetność serca, uśmiech i życzliwość w stosunku do innych.

Odnajdywanie Boga

Wszystkie te zachęty zbiera tradycyjna praktyka wielkopostnego skupienia się na modlitwie, poście i jałmużnie. W rzeczywistości wszystkie one mają na celu wskazanie, że pierwszym działającym w naszym życiu jest Bóg, który jest w stanie skutecznie pokierować nasze życie, uleczyć nasze ewentualne zagubienie się w grzechu i pysze, czy zatrzymać choćby na chwilę nasze ciągle zabieganie. Oczywiście, my ze swojej strony podejmujemy te działania mając na uwadze zbawcze posłanie Jezusa Chrystusa, a szczególnie Jego decyzję ofiarowania swego życia za nas, bo to jest główny motyw naszego nawrócenia (metanoji).

Brak co jakiś czas obecności podobnego okresu w naszym życiu, brak tej świętej refleksji przynajmniej raz w roku wcześniej czy później jest w stanie wyjałowić nas z naszego człowieczeństwa i z naszej wrażliwości na słowo Boga i obecność innych ludzi.

**DROGA
KRZYŻOWA
GORZKIE
ŻALE**

DROGA KRZYŻOWA
w każdy piątek po Mszy św. 7:00 P.M

GORZKIE ŻALE
w każdą niedzielę
po Mszy św. 1:00P.M.

FINANCIAL REPORT
RAPORT FINANSOWY

SUNDAY FEBROARY 4, 2018

I - 2,907\$ II - 1,727\$

Fuel - \$ Total: \$5,034

Membership 2018 -695 \$

RENOWACJA WITRAŻY
RENOVATION STAINED GLASS

W związku z prowadzoną renowacją naszych witraży można wpłacać na ten cel „cegiełki” w wysokości **\$100, \$150 oraz \$200**. Cegiełki można wpłacać także ratami. Za wszystkie ofiary składam serdeczne Bóg zapłać.

Witraż Św. Józefa - TOTAL: \$6,465

\$200 - L.M. Jacek Czernecki, L.M. Andrzej Zurawski.

OGŁOSZENIA DROBNE

1. Domowe obiady oraz polskie dania na miejscu i na wynos, a także catering na wszystkie imprezy i święta oferuje **LUK & BART** - 2960 Richmond Terrace, Staten Island. **Kontakt: 718-510-2932, www.lbpierogi.com**

2. Domowe wypieki ciast oraz tortów. **Kontakt - Jola 347-385-2979.**

3. Tradycyjne polskie ciasta i torty oraz ciasta bezglutenowe i wegańskie. **Kontakt - Monika 347-439-3832.**

4. **FIDELIS CARE** – ubezpieczenia zdrowotne, przeznaczone dla dzieci i dorosłych w każdym wieku. **Kontakt - Agnieszka Rola 347-738-2569.**

5. Usługi krawieckie, **kontakt: Wanda 929-255-8158.**

6. Organizacja **P.O.M.O.C.** zaprasza w każdy czwartek - 10:00 A.M. - 3:00 P.M. do Kearny BANK, 339 Sand Lane, STATEN ISLAND, NY. Konsultacje w sprawach socjalnych i emigracyjnych. **Tel: 347-825-2444.**

Usługi projektowania w zakresie:

Usług inżynierskich

Nowe budynki, dobudowy, przebudowy

Zatwierdzanie aplikacji w NYC Department of Buildings

Legalizacja zmian związanych z otrzymanymi Violations

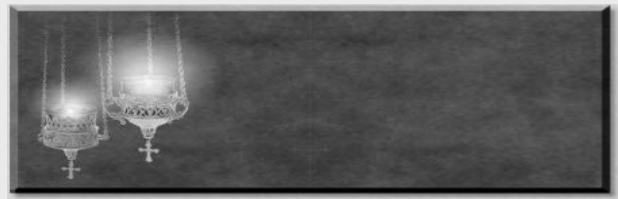
Inspekcje asbestowe, inspekcje inżynierskie

Jesteśmy firmą, która zapewni pomoc w sprawach związanych w zakresie architektury.

Mówimy po Polsku: KONTAKT

Karolina Sadelski 718-667-8500

email: ksadelski@permanentengineering.com

**VIGIL CANDLES BEFORE THE TABERNACLE
THE MOST BLESSED SACRAMENT.**

February 11 - February 18, 2018

Joseph Piciocco - Living & deceased members of the: Piciocco, Tucciarelli, Mastropaolo and Levato Families.

J. Coogan:

1. In memory of the deceased members of the Kamienowski, Zagajewski, Urgo, Thompson Families.

2. Good health for our Family.

Teresa Ascher :

1. L.M. Teresa & Anthony Romanik.

2. Special Intention.

3. L.M. Josephine, Marianna & John Prazych.

J. Ostrowski:

1. L.M. Daniel & Emily Ostrowski.

2. Living and deceased members of the Ostrowski, Perkowski & Raducha Families.

3. For good health for sisters Angela & Catherina & brother Philip.

Helen T. Pulaski:

1. L.M. Pulaski Family.

2. L.M. Smieya Family.

3. L.M. Diana Mrozinski.

4. L.M. Margaret Etter.

5. L.M. Dorcas Carr

6. L.M. Cecelia Harzewski

Rita & Bill Kreamer:

1. L.M. Diana & Louis Mrozinski.

2. Special Intention.

Elissa McDonald - For Theresa DiResta positive response to cancer treatment.

A.Bruschett - L.M. Waclawa, Zdzisław & Włodzimierz Kowalczyk

J.J. Kasprzak:

1. Ś.P. Artur Kasprzak.

2. Ś.P. Loretta Wysocki.

Anna Kozłowski :

Ś.P. Stanisław Kozłowski.

Joanna Jaskowski:

1. Ś.P. Janina i Piotr Mateccy.

2. Special Intention.

Regina Kobeszko:

1. Ś.P. Julia Mieszkiewicz